ΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑ

«Δεν μπορώ να ξαναδώ βιβλίο μου σε καθημερινή σειρά»

Η καταξιωμένη συγγραφέας σε μια εφ΄ όλης της ύλης συνέντευξη μάς μιλάει για το νέο της μυθιστόρημα, «Γράμμα από χρυσό», την επιτυχία, τις κριτικές που δέχθηκε, τις δύσκολες οικογενειακές στιγμές που πέρασε, αλλά και για όλα όσα την κάνουν ευτυχισμένη.

Λπως το νόημα της ζωής είναι να ανακαλύψεις το ταλέντο σου. Ο σκοπός της ζωής είναι να το χαρίσεις στους άλλους. Και η Λένα Μαντά μάς το χαρίζει απλόχερα μέσα από τα βιβλία της που μας ταξιδεύουν, μας κάνουν να ονειρευόμαστε και να ελπίζουμε. Εδώ και δεκαεπτά χρόνια, αφήνει το δικό της στίγμα σε οτιδήποτε γράφει. Είναι η αγαπημένη συγγραφέας 1,7 εκατομμυρίων αναγνωστών και μέχρι σήμερα, έχει βραβευτεί ως «Συγγραφέας της Χρονιάς» το 2009 και το 2011, ενώ το 2016 τής απονεμήθηκε το Βραβείο Κοινού των βιβλιοπωλείων PUBLIC στην κατηγορία «Ηρωίδα-Έμπνευση», για το μυθιστόρημά της «Μια συγγνώμη για το τέλος». Το βιβλίο της «Θεανώ, η λύκαινα της πόλης» έχει μεταφραστεί και στα τουρκικά, ενώ το μυθιστόρημά της «Το σπίτι δίπλα στο ποτάμι» κυκλοφορεί στα αλβανικά, στα ιταλικά, στα ισπανικά και πριν από μερικές μέρες εκδόθηκε και στα αγγλικά, ενώ το «Βαλς με δώδεκα θεούς», που έγινε τηλεοπτική σειρά στην Κύπρο και στην Ελλάδα, έχει μεταφραστεί στα κινεζικά και στα βουλγαρικά. Επίσης, το «Ήταν ένας καφές στη Χόβολη» έχει κυκλοφορήσει στα αλβανικά και στα σερβικά, ενώ το μυθιστόρημά της «Τα πέντε κλειδιά» έγινε τηλεοπτική σειρά, που προβαλλόταν την περασμένη σεζόν στο νησί μας, αλλά και στην Ελλάδα. Από τον Μάιο του 2017, κυκλοφόρησε το νέο της μυθιστόρημα «Γράμμα από Χρυσό», το οποίο πρόκειται να παρουσιάσει στις 7 Νοεμβρίου στο Public της Λευκωσίας. Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα, το οποίο αναφέρεται σε έναν έρωτα που πέρασε από γενιά σε γενιά, για δύο οικογένειες που δεν έπρεπε ποτέ να γνωριστούν...

«Γράμμα από Χρυσό» λοιπόν. Μιλήστε μου λίγο για το νέο σας μυθιστόρημα...

Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα, το οποίο έχει πολλές ιστορίες, και αυτό διότι ξεκινάει από το 1900, όποτε εμπλέκονται και πολλά ιστορικά γεγονότα. Το μεγαλύτερο μέρος του διαδραματίζεται στην Κωνσταντινούπολη, όπου και βλέπουμε πώς βιώνει η Πόλη τη Μικρασιατική Καταστροφή, τις παγκόσμιες αλλαγές, που μας δίνουν κάποιες πινελιές. Όλα αυτά όσον αφορά στον χρόνο και στον χώρο. Από εκεί και έπειτα, η ιστορία αναφέρεται σε δύο οικογένειες, που ανήκουν σε διαφορετικές κοινωνικές τάξεις, γεγονός που προκαλεί εμπόδια στον έρωτα που αναπτύσσεται ανάμεσα σε αυτές τις δύο οικογένειες. Πάντου βέβαια και πάντα υπάρχει ένα κόσμημα, το οποίο έχει φτιαχτεί για έναν έρωτα και φτιάχνεται για έναν άλλο έρωτα. Είναι ένα κόσμημα, το οποίο θα περάσει από γενιά σε γενιά μέχρι να φτάσει στις μέρες μας.

Και αυτό το μυθιστόρημά σας, όπως και η «Θεανώ, η λύκαινα της πόλης», τοποθετείται στην Κωνσταντινούπολη. Για ποιο λόγο επιλέξατε και πάλι την Πόλη;

Μετά τη «Θεανώ» είχα πει πως τελείωσα με την Κωνσταντινούπολη. Μάλλον, όμως, δεν είχε τελειώσει αυτή μαζί μου (γέλια). Η ιδέα ήρθε από μόνη της και επειδή η Πόλη είναι πολύ δικιά μου, έτσι και δημιουργήθηκε το «Γράμμα από χρυσό».

Ποια ήταν η πηγή έμπνευσής σας;

Αυτό ξεκίνησε από μια ιδέα του άντρα μου για ένα κόσμημα, το οποίο θα το αναγνωρίσει μόνο αυτός που το κατασκεύασε. Η αρχική ιδέα ήταν αυτή, εντούτοις, στην πορεία η ιδέα διαφοροποιήθηκε και δεν προσομοιάζει καθόλου με αυτό που τελικά έγραψα (γέλια). Βέβαια, όταν μου το είπε, ήρθε στο μυαλό μου ένα κόσμημα, το οποίο μου έκανε αυτός δώρο πριν από 35 χρόνια. Ένας χρυσός φάκελος που ανοίγει και από μέσα βγαίνει μια χρυσή κάρτα που γράφει «σ' αγαπώ». Έτσι ενέταξα αυτό το κόσμημα και στη δικιά μου ιστορία.

Για ποιους λόγους θα συσπήνατε στους αναγνώστες σας να διαβάσουν το νέο σας βιβλίο;

Είναι ένα βιβλίο, το οποίο θα τους ταξιδέψει πάρα πολύ. Οι κριτικές, οι οποίες ήρθαν στα χέρια μου, δείχνουν πως είναι ένα βιβλίο, το οποίο αγάπησε πολύ το αναγνωστικό κοινό.

Η επιτυχία είναι αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς, επιμονής και υπομονής. Αναμφισβήτητα, αποτελείτε μια από τις πιο πετυχημένες συγγραφείς της Ελλάδος, η οποία δέχθηκε, όμως, και αρκετή αρνητική κριτική. Είστε από τα άτομα που είτε σας αγαπάνε είτε σας μισούν..

Η αλήθεια αυτή είναι. Δεν υπάρχει μέση λύση και αυτό ίσως γιατί και εγώ είμαι πολύ πληθωρική ως χαρακτήρας. Οι γκρίζες ζώνες δεν μου κάνουνε. Έχω πολλούς επικριτές. Οι λάτρεις της δουλειάς μου, όμως, είναι πολύ περισσότεροι. Υπάρχουν άνθρωποι που στερούνται, για να πάρουν κάποιο από τα βιβλία μου. Λαμβάνω άπειρη αγάπη από το αναγνωστικό κοινό και η αγάπη αυτή λειτουργεί ως ασπίδα προστασίας από την κακόβουλη κριτική και την αρνητική ενέργεια.

Και αυτό να υποθέσω σας πεισμώνει ακόμη πιο πολύ...

Ξέρετε τι γίνεται; Πολλές φορές με πλησιάζουν νέα παιδιά και μου ζητάνε να μου στείλουν κάτι που έχουν γράψει, για να το διαβάσω. Αυτό, όμως, με θυμώνει, γιατί η συγγραφή είναι ένας τρελός έρωτας και σε αυτόν δεν χωράει καμία λογική. Απλώς τον ζεις. Οπότε η γνώμη μου περισσεύει, γιατί σημασία έχει εσύ τι θέλεις να βγάλεις προς τα έξω. Και είναι αποκαρδιωτικό να ακούς νέους ανθρώπους, στα πρώτα συγγραφικά τους βήματα, να λένε πως θέλουν να γίνουν η Μαντά, η Δημουλίδου, η Ζαϊρί. Γυρνώντας 17 χρόνια πίσω, όταν ξεκίνησα να γράφω, θυμάμαι πως ελάχιστα με ενδιέφερε η γνώμη των άλλων, παρά μόνο του εκδότη μου. Και εννοείται πως έλαβα πολλές αρνητικές επιστολές από εκδότες, οι οποίοι δεν θέλησαν να εκδώσουν το βιβλίο που τους πήρα. Αυτό, όμως, δεν με απέτρεψε από το να συνεχίσω να γράφω, αντίθετα, με πείσμωσε και με σκληρή δουλειά και αυτοθυσία, πολλές φορές, με οδήγησε εδώ που είμαι σήμερα.

«Ζω αυτό που ονειρεύτηκα. Έχω τα παιδιά μου, τον άντρα μου, το σπίτι μου και είμαι πάρα πολύ καλά με αυτά»

Είναι γεγονός πως στο νησί μας είστε ιδιαίτερα αγαπητή. Πώς εισπράττετε αυτήν την αγάπη του κόσμου και γιατί πιστεύετε ότι ο κόσμος έχει ταυτιστεί με τα βιβλία σας;

Με την Κύπρο μου γνωρίστηκα το 2007. Με ενθουσίασαν οι άνθρωποι, η αγάπη τους, η ζεστασιά τους, η τρέλα που κουβαλάτε. Και αυτή είναι μια τρέλα που μου πάει πολύ! Έρχομαι σχεδόν κάθε χρόνο και στις 7 Νοεμβρίου επιστρέφω, για να κάνω την επίσημη παρουσίαση του βιβλίου μου «Γράμμα από χρυσό» και μαζί με το Ilovestyle και τα καταστήματα Public, θα κληρωθούν δύο αναγνώστριες, με τις οποίες θα βγούμε το βράδυ για φαγητό, ενώ πέντε αναγνώστριες θα πάρουν το βιβλίο μου υπογεγραμμένο από εμένα.

Σε πρόσφατη συνέντευξή σας, δηλώσατε πως χρειάστηκαν δύο απόπειρες, για να καταλάβετε πως κανένα βιβλίο δεν μπορεί να γίνει καθημερινή σειρά (σ.σ. «Βαλς με δώδεκα Θεούς» και «Πέντε κλειδιά»). Να υποθέσω πως δεν θα ξαναδούμε κάποιο βιβλίο σας να γίνεται τηλεοπτική σειρά;

Καθημερινή σειρά όχι, και σε αυτό είμαι κάθετη πλέον. Νομίζω πως κανένα βιβλίο δεν μπορεί να γίνει καθημερινή σειρά, εκτός και αν ο συγγραφέας δεχθεί η σειρά, η οποία θα βγει, να είναι απλώς εμπνευσμένη από το βιβλίο του και όχι βασισμένη σε αυτό. Εγώ δεν αντέχω τα βιβλία μου να γίνονται απλώς μια σειρά και ▷

την ίδια στάση και αντιμετώπιση έχουν και οι αναγνώστες μου. Δέχθηκα πολύ αρνητικά λόγια και για τις δύο σειρές. Είναι μάλλον αναπόφευκτο ένα βιβλίο που γίνεται καθημερινή σειρά να αλλοιώνεται. «Ανοίγει» η ιστορία, προστίθενται ή αφαιρούνται πράγματα και αυτά είναι λογικό να ενοχλούν και τον συγγραφέα, αλλά και τους αναγνώστες. Παρ' όλα αυτά, οι προσπάθειες που έγιναν ήταν έντιμες. Δεν έχω κανένα παράπονο ούτε από τη Μαρία Γεωργιάδου που έκανε τη μεταφορά τού βιβλίου «Βαλς με δώδεκα Θεούς», ούτε και από τη Ρένα Ρίγγα με τα «Πέντε κλειδιά», αλλά ούτε και από τις παραγωγές. Το θέμα είναι ότι δεν μπορώ εγώ ως Λένα, να δω ξανά βιβλίο μου σε καθημερινή σειρά. Εβδομαδιαία πολύ ευχαρίστως. Το αντέχει ένα βιβλίο.

Το επόμενο επαγγελματικό σας βήμα ποιο είναι;
Εκτός από τις μεταφράσεις των βιβλίων μου σε άλλες γλώσσες, βγήκε το «Σπίτι δίπλα στο ποτάμι» και στην Ιταλία και στη Γαλλία φέτος και το μεγαλύτερο βήμα που δεν το περίμενα κιόλας είναι ότι πριν από μερικές μέρες, βγήκε και στα αγγλικά από την Amazon και βγαίνει και σε audio. Για εμένα αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και ελπίζω να πάει πάρα πολύ καλά.

Τα μυθιστορήματα δημιουργούνται από τις δικές μας ιστορίες που είτε φτιάχνουμε μέσα στο μυαλό μας είτε τις βιώνουμε. Η υπέροχη οικογένεια, που έχετε δημιουργήσει, ήταν και αυτό ένα μυθιστόρημα που φτιάξατε στο παιδικό σας μυαλό;
Δεν θα μπορούσα να το θέσω καλύτερα απ' ό,τι ήδη το είπατε. Από μικρή είχα το όνειρο να κάνω τη δική μου οικογένεια. Το μόνο που μου ξέφυγε ήταν να κάνω και ένα τρίτο παιδί, αλλά η αλήθεια είναι πως αυτό ονειρευόμουν από παιδί και είναι αυτό που δημιούργησα. Η ζωή μου, όταν ήρθαν τα βιβλία και η επιτυχία, ήταν ήδη μια πάρα πολύ γλυκιά και όμορφη «τούρτα» και απλώς προστέθηκαν τα κεράκια. Ζω αυτό που ονειρεύτηκα. Έχω τα παιδιά μου, τον άντρα μου, το σπίτι μου και είμαι πάρα πολύ καλά με αυτά.

Οπότε αυτή είναι η πραγματική ευτυχία για εσάς...
Εννοείται. Ό,τι και να κατορθώσεις και πετύχεις στη ζωή σου, η στιγμή που θα κλείσει η πόρτα του σπιτιού σου και θα είσαι μόνος σου, χωρίς να έχεις έναν άνθρωπο δίπλα σου, εκμηδενίζει την οποιαδήποτε επιτυχία και αν έχεις κατακτήσει. Άρα, λοιπόν, ναι αυτό είναι το πιο σημαντικό πράγμα. Ένας σωστός σύντροφος, για να γέρνεις επάνω του, και μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Και είστε από τα ζευγάρια που έχετε περάσει και άσχημες καταστάσεις, όταν κλονίστηκε η υγεία και των δύο σας.
Νομίζω περισσότερο τρόμαξα με τον Γιώργο παρά με εμένα. Όταν περνούσα τον καρκίνο, οι γιατροί ήταν ξεκάθαροι ότι όλο αυτό κάποια στιγμή θα περάσει. Με τον Γιώργο, όμως, δεν ήταν το ίδιο. Όταν έπαθε το ανεύρυσμα στην καρδιά, ήταν πολύ επικίνδυνο και όταν μπήκε στο χειρουργείο, γνωρίζαμε πως υπήρχε μεγάλη πιθανότητα να μην τα καταφέρει. Περάσαμε δύσκολα. Κάναμε για έξι μήνες μια αποθεραπεία δύσκολη, μέχρι να ανακτήσει πλήρως τις δυνάμεις του. Μόλις συνήλθε ο Γιώργος, έχασα τη μητέρα μου και, όπως αντιλαμβάνεστε, ο τελευταίος ενάμισι χρόνος δεν ήταν ο καλύτερός μου. Σημασία, όμως, έχει να κοιτάμε μπροστά και να ατενίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία. Πάντα μου άρεσε να βλέπω το ποτήρι μισογεμάτο. Είναι ό,τι καλύτερο μπορείς να κάνεις, για να αντεπεξέλθεις.

«Λαμβάνω άπειρη αγάπη από το αναγνωστικό κοινό και η αγάπη αυτή λειτουργεί ως ασπίδα προστασίας από την κακόβουλη κριτική και την αρνητική ενέργεια»

Κλείνοντας, τι είναι αυτό που εύχεστε;
Εύχομαι να μπορούσα να κλείσω και να ανοίξω τα μάτια μου και να έχουν ξεπεραστεί βασικά προβλήματα για τη χώρα μου. Αυτό με στεναχωρεί. Βλέπω γύρω μου νιάτα να χάνονται, ηλικιωμένους να υποφέρουν και αυτό είναι κάτι που δεν συγχωρώ σε κανέναν που μας έφερε σε αυτό το σημείο. Εύχομαι όλο αυτό να έχει μια ημερομηνία λήξης. OK!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΣΤΗ ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ